

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Búðakauptún í Suður-Múlasýslu.

83

11. maí

I. KAFLI

1. gr.

Fáskrúðsfjarðarhöfn takmarkast af línu, er hugsast dregin úr Mjóeyrarodda, norðan megin Fáskrúðsfjarðar, yfir fjörðinn í svo nefnda „Melrakkaeyri“ (merki) sunnan megin fjarðarins, og skulu öll skip, sem leggjast á Fáskrúðsfjarðarhöfn, með þeim undantekningum, er síðar verður um getið, greiða hafnargjald í Búðakauptúni.

2. gr.

Gjöld þau, sem ákveðin eru í reglugerð þessari, skulu renna í hafnarsjóð Búðakauptúns, og skal honum varið til þess að gera umbætur á höfninni og mannvirkjum, er henni heyra til, svo og til leiðbeiningar við innsiglingar.

Hreppsnefnd Búðahrepps skipar þriggja manna hafnarnefnd til fjögurra ára í senn, og hefur hún á hendi, undir yfirstjórn hreppsnefndar, framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á henni og eignum hennar, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar, innheimtu og reikningsskil fyrir hönd hreppsnefndar.

Hreppsnefnd veitir fé úr sjóðnum til umræddra framkvæmda eftir tillögu hafnarnefndar og ákveður, hvernig hann skuli ávaxta, enda ber hún ábyrgð á innstæðu hans, eins og öðrum eignum hreppsfélagsins. Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja sveitarsjóðsreikningum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim.

II. KAFLI

3. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma eða afferma, mega aldrei leggjast svo á höfnina, að tálmi fermingu eða affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boði hafnarnefndar um það, hvar þau skuli leggjast. Skip mega aldrei leggja svo frá sér strengi né önnur festartæki, að umferð tálmist. Festartæki frá skipi má aldrei leggja yfir alfaraleið.

4. gr.

Vélbátum, sem heima eiga í Búðakauptúni eða eru gerðir þaðan út og liggja við sérstök legugögn á höfninni, má ekki leggja svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina.

5. gr.

Hafnarnefnd getur ákveðið, hvar og hvernig legufæri báta og skipa skuli lögð. Enginn má flytja legugögn báts síns, nema með leyfi hafnarnefndar, en heimilt er eiganda þeirra að taka þau upp án leyfis nefndarinnar.

6. gr.

Seglfestu má hvergi kasta útbyrðis á höfninni, nema með leyfi hafnarnefndar, og seglfestu má hvergi taka, nema með leyfi landeiganda eða umráðamanna, og greiðist borgun eftir samkomulagi.

7. gr.

Nú tregðast eigandi, skipstjóri eða umráðamaður skips við að hlýða skipun hafnarnefndar eða umsjónarmanns, að láta flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda eða umsjónarmanns.

III. KAFLI

8. gr.

Öll skip, seglskip, gufuskip, vélskip, stærri en 12 smál., hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða hafnargjald (lestagjald) í hvert sinn, er þau leggjast við festar á Fáskrúðsfjarðarhöfn, hvort sem þau varpa akkeri eða leggjast við bryggju eða aðrar festar á höfninni. Einnig skulu þau skip, sem ferma eða afferma vörur eða taka eða skila farþegum á höfninni, greiða hafnargjald eins fyrir það, þó þau leggist ekki við neinar festar.

Undanþegin hafnargjaldi eru herskip, varðskip, skip, sem hafa skirteini sem skemmtiskip, skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, og skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda. Ef ekki er öðruvísi ákveðið, greiðist hafnargjald af nettó-stærð skipsins, reiknað í heilum tölum, en brotum skal sleppt.

- a. Skip, sem eru eign búsettra manna við hafnarsvæðið eða gerð út þaðan og skrásett þar og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða hafnargjald einu sinni á ári, 2 krónur af smálest, þó ekki minna en 40 krónur á ári.

Vélbátar undir 12 smálestum, sem lagt er við föst legugögn á höfninni, greiði í hafnargjald 40 krónur á ári.

- b. Innlend fiskiskip greiða 20 aura af smálest í hvert skipti, er þau koma á höfnina.
- c. Innlend strandferðaskip, sem ekki stunda millilandasiglingar, en ganga aðeins milli hafna innanlands, skulu, þá er þau koma í fyrsta sinn á Fáskrúðsfjarðarhöfn á ári hverju, greiða 1.20 krónur af smálest í hafnargjald, en ekkert frekar þó þau komi oftár á höfnina á sama ári.
- d. Öll önnur skip, sem til hafnar koma, skulu greiða 40 aura af smálest hverri í fyrsta sinn, er þau koma á höfnina á ári hverju, en síðan 20 aura af hverri smálest í hvert sinn, er þau koma á höfnina á því sama ári.

IV. KAFLI

9. gr.

Bryggjugjald skal vera eins og hér segir:

- a. Hvert skip, sem leggst við hafnarvirki eða bryggju, skal greiða bryggjugjald af nettóstærð skipsins, talið í heilum smálestum, en brotum skal sleppa. Gjaldið skal greiða fyrir hvern hálfan sólarhring eða hluta af hálfum sólarhring, 16 aura af hverri smálest, þó aldrei minna en 8 krónur í hvert sinn. Minni skip en 12 smálestir skulu ekkert bryggjugjald greiða, en skylt er þeim að víkja frá bryggju hvenær sem hafnarnefnd óskar þess.
- b. Bryggjueigendur greiða ekkert bryggjugjald af sínum eigin fiskiskipum eða öðrum fiskiskipum, meðan þau reka fiskveiðar frá Búðakauptúni og leggja upp á bryggjur þeirra. Flutningaskip og önnur gjaldskyld skip, sem leggja að annarri bryggju en bryggju hafnarsjóðs, greiði hálf bryggjugjald í hafnarsjóð.
- c. Hafnarnefnd skal heimilt að semja sérstaklega um bryggjugjald í einstökum tilfellum, þá er ekki þykir ástæða til að víkja frá gjaldskrá þessari.
- d. Skip þau, sem samkvæmt 2. málsgrein 8. gr. eru undanþegin hafnargjaldi, eru einnig undanþegin bryggjugjaldi.

V. KAFLI

10. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, sem um getur í næstu greinum.

11. gr.

83

Fyrir vörum, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf gjald. 11. maí

Af vörum, sem settar eru á land, en eiga að fara aftur með sama skipi, enda sé þess getið á farmskránni, greiðist ekkert gjald.

12. gr.

Undanþegnar vörugjaldi eru þessar vörur:

- a. Nýr og saltaður fiskur óverkaður, nýjar fiskafurðir og síld, þegar vörur þessar eru fluttar á land í höfninni eða fluttar til hafnarinnar frá öðrum verstöðvum.
- b. Vistir og aðrar nauðsynjar báta til eigin notkunar, sem eru fluttar úr landi.
- c. Póstflutningar og farangur ferðamanna.
- d. Vörur, sem fluttar eru úr herskipi (varðskipi) og í herskip.

13. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu telst sem heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrám skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri skyldur að láta hafnarnefnd í té eftirrit af farmskrá skipsins. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri og formaður skips (eða báts) gefa drengskaparvottorð um vörumagn það, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd ástæða til, getur hún hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hún telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tiltekur og gjald greiðast eins og þar segir. Ef vafi leikur á því, í hvaða flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hreppstjóri, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

14. gr.

Vörugjald greiðist þannig:

A. Aðfluttar vörur:

1. flokkur. Gjald 40 aurar fyrir hver 100 kg:
Kol, salt, sement, oliur, kornvara, sykur og járnvörur.
2. flokkur. Gjald 120 aurar fyrir hver 100 kg:
Alls konar vefnaðarvörur, skófatnaður, glysvarningur, ávextir, vínföng og lyfjavörur.
3. flokkur. Gjald 80 aurar fyrir hver 100 kg:
Aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd.
4. flokkur. Gjald 20 aurar fyrir hverja tunnu:
Tómar, uppsettar eða óuppsettar.
5. flokkur. Gjald 12 aurar fyrir hvert teningsfet:
Trjáviður og aðrar vörur, sem reiknaðar eru eftir rúmmáli.

B. Brotfluttar vörur:

1. flokkur. Gjald 80 aurar fyrir hver 100 kg:
Ull, dúnn, hert og söltuð skinn.
2. flokkur. Gjald 40 aurar fyrir 100 kg:
Fiskur, lýsi, síld, hrogn, þurrkuð bein, kjöt, gærur og aðrar afurðir, sem reiknast eftir þyngd.

- 83** 3. flokkur. Gjald 12 aurar fyrir hvert teningsfet:
 11. maí Aðrar afurðir, sem reiknast eftir rúmmáli.
 Minnsta vörugjald er þó 100 aurar.
 Öll vörugjöld renna í hafnarsjóð Búðakauptúns.

VI. KAFLI

15. gr.

Vörugjald greiðir eigandi varanna eða umboðsmaður hans á Búðum, og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunum unz gjaldið er greitt. Ef skip eða bátar hafa ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnar, er gjaldkræft þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið á höfnina og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, þegar vörurnar eru komnar í skip til brottflutnings.

16. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu hafnargjalds og bryggjugjalds, en ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu, ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldsins. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipi, unz gjöld eru greidd.

17. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

18. gr.

Enginn, sem hefur bakað sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni, meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, er hafnarnefnd tekur gilda. Sama gildir um skaðabótaskyld skip.

19. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að 10 000 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð Búðakauptúns.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur niður hafnarreglugerð fyrir Búðakauptún í Suður-Múlasýslu, nr. 117 20. des. 1931, ásamt síðari breytingum.

Samgöngumálaráðuneytið, 11. maí 1953.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.